

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2020

ЛІТЕРАТУРА:

1. Реєстр кримінальних проваджень САП у судах. URL: http://bit.ly/sapo_courts_criminal (дата звернення: 01.03.2020).
2. Статистична інформація Національного антикорупційного бюро України (2018-2020 р.р.). URL: <https://nabu.gov.ua/tags/statistika> (дата звернення: 01.03.2020).
3. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією: Закон України від 18.04.2013 р. № 221-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 10. Ст.119.
4. Кримінальний кодекс України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.
5. Савченко А. В. Склад злочину: проблеми визначення конструктивних елементів та ознак. *Вісник Академії адвокатури України*. 2009. № 1 (14). С. 261–263.
6. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 49. Ст. 2056.

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ ЯК ГАРАНТ СТАБІЛЬНОСТІ ТА РОЗВИТКУ В ДЕМОКРАТИЧНІЙ ДЕРЖАВІ

Безвін О. С.

Студент II курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Каріх І. В.

к. п. н., асистент кафедри КПДС ННІ права

Сумського державного університету

Безпека людей, їх захищеність від різних небезпек і загроз хвилюють людину, як істоту розумну (*homo sapiens*), з перших років свого життя. На ранніх стадіях функціонування і розвитку людського суспільства, безпека зводилася головним чином до захисту від небезпечного впливу природних явищ і здатності людини забезпечувати своє існування.

Сучасний світ сповнений гострих суперечностей політичного, економічного, соціального і історичного характеру. У цій ситуації особливо складно доводиться Україні, так як вона має унікальні географічне положення, природні ресурси, багатонаціональне населення, тощо. Тому для нашої країни дуже важливим є забезпечення національної безпеки, без якої неможливий її розвиток.

Основоположним документом в галузі безпеки держави є Закон України «Про

національну безпеку України». Відповідно до п. 9 статті 1 цього закону національна безпека України – це захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз [1].

Основними етапами розробки концептуального підходу до забезпечення стабільності та розвитку держави за допомогою національної безпеки України є:

- 1) аналіз стану національної безпеки України;
- 2) визначення основного завдання, мети і напрямів забезпечення національної безпеки України;
- 3) розробка принципів забезпечення безпеки України;
- 4) визначення загального алгоритму забезпечення безпеки України;
- 5) формування структури системи на забезпечення національної безпеки України та складу суб'єктів забезпечення безпеки;
- 6) визначення рівнів управління і режимів функціонування системи забезпечення національної безпеки України.

Становлення і розвиток людського суспільства завжди був пов'язаний з подоланням різних загроз, які виходили від природи, ворогів, технічних об'єктів і інше. Тому найважливішою умовою функціонування стабільності і розвитку людського суспільства є забезпечення безпеки. Саме поняття безпека можна охарактеризувати як стан захищеності життєво важливих інтересів особистості, суспільства і держави від внутрішніх і зовнішніх загроз.

Відповідно до частини 2 статті 3 Закону України «Про національну безпеку України», основними принципами, що визначають порядок формування державної політики у сферах національної безпеки і оборони, є:

- верховенство права;
- підзвітність;
- законність;
- прозорість;
- дотримання засад демократичного цивільного контролю за функціонуванням сектору безпеки і оборони та застосуванням сили;
- дотримання норм міжнародного права;
- участь в інтересах України у міжнародних зусиллях з підтримання миру і безпеки, міждержавних системах та механізмах міжнародної колективної безпеки;
- розвиток сектору безпеки і оборони як основного інструменту реалізації державної політики у сферах національної безпеки і оборони [1].

У сучасній теорії національна безпека як система, яка являє собою сукупність умов і факторів захисту національних інтересів, і національна безпека як процес використання ресурсів і можливостей суспільства для збереження, підтримки і вдосконалення цих умов і факторів розглядаються як дві сторони єдиного соціального явища. З одного боку, національна безпека як система, відображаючи стан суспільства, представляє основу процесу забезпечення захисту національних інтересів, практичної діяльності його суб'єктів. А з іншого - національна безпека як процес є необхідним фактором збереження стійкості системи національної безпеки, її оптимізації і вдосконалення з метою забезпечення безпеки особистості, суспільства і держави. Взаємодія цих сторін національної безпеки забезпечує комплексний захист національних інтересів, захист особистості, суспільства і держави у всіх сферах їх відносин і життєдіяльності від всієї сукупності небезпек і загроз, вона є гарантом стабільності, надійності та розвитку демократичної держави.

Таким чином, національна безпека є ключовою областю, яка нині перевищила важливість сфер усіх владних структур держави, і стала ключем до вирішення проблем суспільства в цілому. З'являються нові суб'єкти механізму забезпечення національної безпеки, внаслідок появи нових форм загроз і насильства в світі і його окремих регіонах. Однак для забезпечення ефективності та дієвості функціонування механізму національної безпеки в рамках нової концепції, необхідно дотримання важливої умови: придержуватися вимог демократії в цілому, за для стабільності і розвитку демократичної держави.

Слід зазначити, що функціонування інституту національної безпеки протягом ХХІ століття має ключові особливості.

По-перше, ми повинні взяти курс на здійснення реформування, або вдосконалення діючого інституту національної безпеки, за рахунок загальноєвропейського правового досвіду, спираючись на Конституцію України і її історичних досвід, враховуючи життєві інтереси нації в цілому, а також, людини, права якої вказані в якості вищої конституційної цінності.

По-друге, необхідно враховувати, що необхідність проведення подібного роду перетворень обумовлена об'єктивними закономірностями, зокрема з'являється динаміка в процесах глобалізації, що породжує нові аспекти існуючих загроз, яким необхідно протистояти всій світовій спільноті, відповідно, кожна держава, перш за все, на внутрішньодержавному рівні має відобразити прагнення до співпраці, і, отже, бути залученою у все більш і більш інтенсивну взаємодію в рамках міжнародного права.

По-третє, ключовою проблемою є фактор занадто швидкого темпу видозміни зазначених загроз, що необхідно враховувати при виборі того або іншого варіанту

співпраці для досягнення позитивного ефекту вирішення існуючих та виникаючих проблем в найближчій або стратегічній перспективі за рахунок спільної участі держав.

У країнах Європейського Союзу активно створюються всі передумови і умови розвитку інституту національної безпеки, ведеться розробка внутрішньодержавних основ співробітництва за рахунок юрисдикційної практики Європейського суду з прав людини та Суду Європейських спільнот. Висловлюється думка про необхідність створення в кінцевому рахунку загальноєвропейського простору безпеки, в якому братиме участь і Україна в силу єдності європейського права.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про національну безпеку України: Закон України від 21 березня 2018 р. № 2469-VIII.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2469-19> (дата звернення: 22.03.2020).

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ ЯК ОДИН З ЗАСОБІВ ПРОТИДІЇ ЗАГРОЗАМ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Жук А. О.

*Студентка II курсу ННІ права
Сумського державного університету*

Науковий керівник: Каріх І. В.

*к. п. н., асистент кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

Волонтерська діяльність – це добровільна діяльність, де людина витрачає свої сили, час, навички задля допомоги іншим особам чи групам осіб. Саме альтруїзм є основною характеристикою волонтерства, оскільки учасники даного руху віддані своїй справі, бажають бути корисними, не потребуючи нічого взамін. Основна мета цих формувань – захист прав людини (тварин, навколишнього середовища ...), матеріальна або психологічна допомога та покращення життя населення. Волонтерський рух можна вважати, як один зі способів збереження та зміцнення загальнолюдських цінностей. Організація Об'єднаних Націй вважає, що ця діяльність є важливою стратегією, що направлена на вирішення багаточисленних проблем не тільки в нашій державі, а також і в усьому світі.

Поштовхом до виникнення волонтерства, були виклики суспільства, з якими не мала змоги впоратись держава. Останні роки в Україні це досить поширене явище. Все більше людей з кожним днем починають брати участь у волонтерській діяльності, але вона виникла ще задовго до подій на Майдані та війни на Донбасі. Під час Першої та